

Nr 857

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 96, med förslag till lag om ändrad lydelse av punkt 1 av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 702 i Första kammaren)

I syfte att komma till rätta med nuvarande missförhållanden i fråga om avdrag för representationskostnader vid beskattningen framlägger finansministern i Kungl. Maj:ts proposition nr 96 förslag till ändrade och skärpta bestämmelser. Det i propositionen framlagda förslaget, som av departementschefen betecknats som provisoriskt i avvaktan på vidare erfarenheter, torde i stort sett vara väl avvägt för sitt syfte. I några detaljer bör dock enligt vår mening justeringar av mindre omfattning vidtagas.

Genom remissbehandlingen av skattelagssakkunnigas förslag torde det klart ha framgått att en författningsmässig detaljreglering av avdragsrätten i fråga om representationskostnader är svår att åstadkomma. Finansministern har därför sökt nå det avsedda syftet genom en generell författningsföreskrift, som skall kompletteras med anvisningar av riksskattenämnden och som i sak innebär en generell uppgiftsskyldighet i fråga om sådana representationskostnader för vilka avdrag yrkas. Genom den obligatoriska uppgiftsskyldigheten skall bättre kontrollmöjligheter åstadkommas.

En ledande synpunkt vid förslagets utarbetande har enligt finansministern varit att söka komma till rätta med missbruk utan att onödigtvis försvåra den verksamhet på området som från kommersiella och andra utgångspunkter framstår som motiverad. Den obligatoriska uppgiftsskyldigheten kommer givetvis att medföra ett icke obetydligt merarbete för berörda företag eller andra skattskyldiga. I den föreslagna författningstexten — genom tillägget till 26 § taxeringsförordningen — skall uppgiftsskyldigheten avse förutom representationskostnader i sedvanlig mening även kostnader för reklam utom annonsering. Att uppgiftsskyldigheten föreslagits så omfattande motiveras med svårigheten att dra gräns mellan representationskostnad och reklamkostnad. »Annonsering» anses dock utgöra en så entydig post att den kan särskiljas och undantas från uppgiftsskyldighet.

Enligt vår mening har gränsen här dragits alltför snävt. Utom annonsering finns andra reklamkostnader om vilka gäller att risk för missbruk i avdragshänseende är obefintlig. Vi syftar då i första hand på andra former av

tryckt reklam såsom broschyrer, affischer, informationsbrev och andra informationstrycksaker, skyltar o. d. Kostnaderna härför torde också bokföras som reklamkostnad. Missbruk i avdragshänseende torde inte heller förekomma i fråga om sådana kostnader. Det synes därför vara onödigt att föreskriva specificerade redovisningar av dem.

Det föreslagna tillägget i 26 § taxeringsförordningen bör således få sådan utformning att även vissa andra reklamkostnader än annonsering undantages från specifikationsskyldigheten. Vi förutsätter att vederbörande utskott utarbetar förslag till författningstext med ledning av ovan anförda exempel.

Redovisningen av representationskostnaderna skall enligt ett förslaget tillägg till taxeringsförordningen — som ny § 25 a — ske i huvudgrupper, varav en skall avse »kostnader för gåvor, som icke äro att hänföra till reklam och icke upptagits såsom löneförmån i kontrolluppgift».

Enligt gällande praxis är avdragsrätten för gåvor som form för representation mycket snäv. Kostnader för sådana gåvor är i allmänhet inte avdragsgill, trots att dylik representation kan ställa sig billigare än exempelvis ett restaurangbesök. För att åstadkomma en mera ändamålsenlig praxis bör riksdagen uttala att kostnad för gåva, som lämnats i representationssyfte, skall i beskattningshänseende behandlas lika med representationskostnad i övrigt. Ett sådant uttalande bör vara vägledande för riksskattenämnden vid utarbetandet av de nya anvisningarna. Det är givetvis här fråga om gåvor av ekonomiskt begränsat värde såsom blomsteruppvaktning, bokgåva och liknande. Missbruk skall kunna stävjas genom redovisningsskyldigheten, som utgör villkor för avdragsrätt.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

- A. att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 96 måtte
 1. besluta sådan utformning av 26 § taxeringsförordningen att inte endast annonsering, utan även vissa andra reklamkostnader, varom exempel givits ovan, skall vara undantagna från specificeringsskyldigheten, och
 2. uttala att gåva av ekonomiskt begränsat värde som lämnats i representationssyfte skall i beskattningshänseende behandlas lika med annan representationskostnad, samt
- B. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till författningstext i anslutning till yrkandet nedan A. 1. ovan.

Stockholm den 17 april 1963

C. W. Carlsson

Gunnar Hylltander

Sigvard Larsson